

Anders Arhammar

Jag har sålt min bil till en Micke

Vi träffades på OK-macken i Väsby. Grabben var stor som ett hus, och han hade två stödjande kompisar med sig. När han provkörde min bil klagade han hela tiden.

"Titta den drar åt vänster".

(han flyttade ratten med knäna)

"Oh vad den hackar"

(han la in för låg växel)

"Verkar lite nersutten"

(han vägde 180 kg!)

"Växellådan måste göras vid"

(han kopplade inte ur)

"Du får 21 000"

(jag hade begärt 29 000)

Tillbaka på macken började han plocka upp tusenlappar ur bakfickan. Buntan han hade var tjock som han själv. "Snabb affär, 21 000". Och så räknade han bläddrande upp det han tyckte jag skulle ha. Hans kompisar nickade glatt och slöt upp runt oss. Till slut enades vi om 25 000, och han gav mig 23 tusenlappar.

"Var är vinterdäcken".

Jag hade inga, och då sa han att 23 var allt jag skulle få. Kompisarna såg arga ut. Jag sa att jag skiter i detta, och försökte stänga dörren. Det gick inte för tre huvuden befann sig plötsligt i dörröppningen. Ett av dem tuggade på en tändsticka. Ett annat såg bara på mig och det tredje sa att jag visst skulle få 25 lappar.

Jag skrev under ägarpaper, räknade pengarna och la dem i fickan, avböjde skjuts och höll handen kvar i fickan.

När jag gått 20 meter, hojtade tändsticksmannen om han kunde få låna 500 spänn. Det kunde han inte. Jag var i och för sig nöjd, stötdämparn

bak måste bytas, avgasröret läckte, förarsidans lås var trasigt och vinterdäcken ska jag ha till nya bilen.

De 25 tusen brände i min ficka. Jag gick längs stora vägen mot Sollen-tuna, och beslöt mig för att vika av ner mot en kiosk till vänster. Micke skulle lämna in ägarbytet.

I kön till kiosken hörde jag en högt varvande Renault passera på väg mot Uppsala. Det var min före detta vita bil, som nu rattades av Micke. Jag tror den drog lite åt vänster.

I kiosken köpte jag tre pingvin-stänger, mint, för tio kronor och fick på så sätt växlat den första av tusenlapparna. Den var det inget fel på. 990 kronor tillbaka lade jag i högerfickan och fick därmed en figur som skulle gjort Mae West glad. När jag kom hem ringde jag till Micke från Uppsala på ett mobilnummer jag fått. Han svarade, och jag gav honom snällt koden till radion, ifall batteriet någon gång skulle kopplas ur. Tack sa han.

Efter två veckor fick jag en räkning från försäkringsbolaget. Jag ringde upp dem och sade att jag sålt bilen, men det kunde de inte alls se. Jag var fortfarande ägare, så jag fick snällt punga ut med 1 600 kronor, vilket var lägsta försäkring jag kunde få betala. Endast trafikförsäkring. Om jag inte betalade denna summa, skulle jag få strafförsäkring på 55 kronor om dagen. Eventuella p-böter skulle också komma till mig som ägare.

På bilregistret, som inte svarar i telefon, kunde man bara säga att jag ägde bilen. Vile jag anmäla ägarbyte så måste jag ha Mickes personnummer. Micke svarade inte på mobilnumret jag fått. Telefonnumret visade sig vara skrivet på en Berra i Uppsala. Då ville jag avställa bilen. Det gick inte om jag inte hade kontrollmärket. Då ville jag

ge bilen körförbud hos bilprovningen. Det hade de aldrig varit med om, och det kunde jag inte få förrän det var provningsdags i november. Då anmälde jag det till polisen. Nä, de kunde inte göra något. Jag var fast i träsket.

Dom hade kallat honom för svarten, så jag tänkte att Micke hette nåt sånt i efternamn.

Två Mickar passade in, en fanns i Södertälje och en annan i Ösmo. Så jag åkte ditåt, för att kanske ha tur och se bilen och kunna skrapa bort kontrollmärket för att skicka in det. Då kom jag på min banbrytande idé.

Om jag ägde bilen, då kunde jag ju beställa besiktningsinstrument. Och med ett sådant så fick jag en kod, så då kunde jag beställa ett nytt kontrollmärke. Och med det kunde jag sedan ställa av bilen. Kostnad 20 kronor.

Så det gjorde jag på mobilen. Samtidigt provade jag en sista gång det mobilnummer jag fått, och döm om min förvåning när Micke svarade.

"Tjena Micke, det var jag som sålde den fina bilen till dig, var ditt personnr sjuttinåttitrenollpufs-fritifemnollgrus?"

– Va?

– Ja var det rätt personnummer? Vad har du för nummer då?

Och då sa han det. Jävlav ja jag kom ihåg det numret!!!

– Tack Micke, schysst. Du har ju inte skrivit över bilen på dig än.

Han lovade att göra det direkt. Men det gjorde jag själv. Det skulle jag ha gjort från början.

Så nu äger jag inte bilen längre. Och det beställda kontrollmärket går till Micke i Uppsala, som är den nye ägaren.

Det får han lösa ut med 20 spänn.